

Notat

Til: Rambøll
v/Svein Rasmussen

Fra: Natur og Samfunn AS v/Geir Langelo

Dato: 09.01.2019

Tittel: Vurdering av biologisk mangfold Brønnøysund kommune

Kartlegging av biologisk mangfold i forbindelse med byutviklingsprosjekt i Brønnøysund

Sammendrag

Natur og samfunn AS er forespurt om å vurdere biologisk mangfold i forbindelse med rullering av kommuneplanens arealdel. I alt 9 områder med relativt begrenset areal ble oppsøkt og vurdert 12. juni 2018.

I områder som er trivielle og uten verdi for biologisk mangfold etter håndbok 13 om kartlegging av biologisk mangfold, er naturen bare skjematisk omtalt uten å gå i detaljer. Der det er avgrenset nye naturtyper har vi angitt karakterarter, samt arter som er spesielt krevende.

En ny lokalitet ble avgrenset i forbindelse med kartleggingen. Dette er en seminaturlig strandeng ved Draugodden, Denne har fått verdien C-Lokalt viktig.

Figur 1. Kartet viser områdene som er kartlagt for biologisk mangfold.

Område 1 - Sørmarka

Figur 2. Kartet viser det undersøkte området ved Sørmarka.

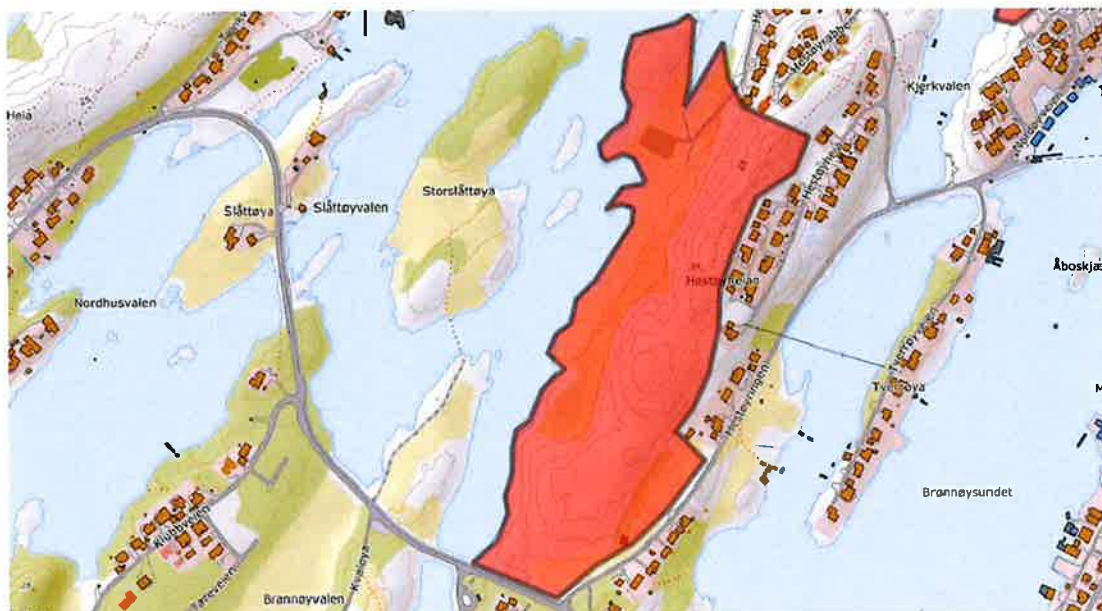
Området består av grunnlendt lynghei i mosaikk med flekker av myrdannelse. Det ble ikke registrert sjeldne og/eller truede arter i dette området. Trolig har det tidligere vært beitet av sau, men deler av området har etterhvert grodd igjen med bjørkekratt. Typiske arter foruten bjørkekratt er heigråmose, torvull, einer, skogstjerne tepperot, blåbær og hvitbladtistel. Inne i bjørkekrattet var det noe rikere med arter som blant annet vårmarihånd, firblad, skogsnelle, jordbær, mjøldurt og skvallerkål.

Figur 3. Bildene viser typisk vegetasjon for Sørmarka.

Bildene viser utsnitt av den typiske vegetasjonen i området.

Område 2 Hestøyheian

Figur 4. Kartet viser det undersøkte området for Hestøyheian.

Deler av arealet består av fattig lynghei og ingen krevede arter ble registrert, kun vanlige arter som røsslyng, blokkebær, tyttebær, torvull ble observert.

Figur 5. Bildene viser typisk vegetasjon for Hestøyheian.

Bildene viser vegetasjonen i det vurderte arealet. I deler av området er det dyrkede arealer der hevdn har opphørt og er i brakkleggingsfasen. Løvslogen er tydelig beitepåvirket, men heller ikke den er i hevd lenger. Langs sjøen er det

smale belter av strandenger som går over i dyrkede beiteområder. Også disse viser tegn til gjengroing, og er ikke lenger i hevd. Beitemarkene har trolig tidligere vært fulldyrket og gjødslet, og domineres i dag av mjørdurt.

Område 3 Nordøya

Figur 6. Kartet viser det undersøkte området ved Nordøya.

Det ble ikke registrert viktige naturtyper i dette området. Arealet består av lynnhei og ingen krevede arter ble registrert, kun vanlige arter som blokkebær, teiebær, skogstorkenebb, fugletelg, einer, samt et relativt høyt innslag av gress. Trolig er dette tidligere beitemark som nå er i gjengroing. Mye oppslag av bjørk og rogn.

Figur 7. Bildene viser typisk vegetasjon ved Nordøya.

Område 4 Kjerkhågen

Figur 8. Kartet viser det undersøkte området ved Kjerkhågen.

I dette området dominerer skvallerkål i en grad som skygger ut det meste av annen vegetasjon i feltsjiktet. Tresjiktet domineres av bjørk og andre boreale løvtrær. Området har ingen verdi i form av viktige naturtyper og det ble heller ikke registrert sjeldne eller krevende arter.

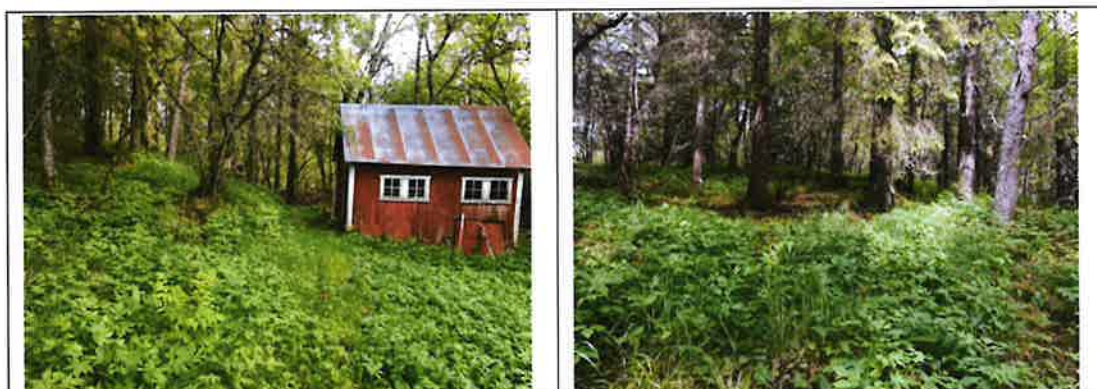
Figur 9. Bildene viser typisk vegetasjon i Kjerkhågen.

Område 5 Skiphammaren

Figur 10. Kartet viser det undersøkte området ved Skiphammaren.

Dette er et kupert område mye benyttet som turområde. Der er blandingskog med hovedsakelig gran og bjørk, men også rogn og gråor finnes her. I feltsjiktet har skvallerkål fått godt tak og dominerer store deler av området. Det ble ellers registrert vanlige bregner, diverse gressarter, teiebær, løvetann, skogstorkenebb m.fl. Området fremstår som sterkt påvirket og trivielt, og det ble ikke registrert spesielle naturverdier her.

Figur 11. Bildene viser typisk miljø ved Skiphammaren.

Område 6 Øst for Brønnøysund stadion

Figur 12. Kart over det undersøkte området (rød markering).

I dette området dominerer skvallerkål i en grad som skygger ut det meste av annen vegetasjon i feltsjiktet. Området har trolig vært hugget helt ut på slutten av 1990-tallet, og bare ungskog finnes her i dag. Vi antar at dette tidligere har vært oppdyrket areal. Tresjiktet domineres av bjørk, rogn og gråor. Av karplanter så ble det blant annet registrert liljekonvall, hvitbladtistel, skogfiol, mjødukt, teiebær, jordbær, hvitveis, firkantperikum, hengeaks og skogstorkenebb. Området har ingen spesiell verdi i form av viktige naturtyper og det ble heller ikke registrert sjeldne arter her.

Figur 13. Bildene viser hvordan skvallerkål dominerer feltsjiktet i dette området.

Område 7 Lendinga

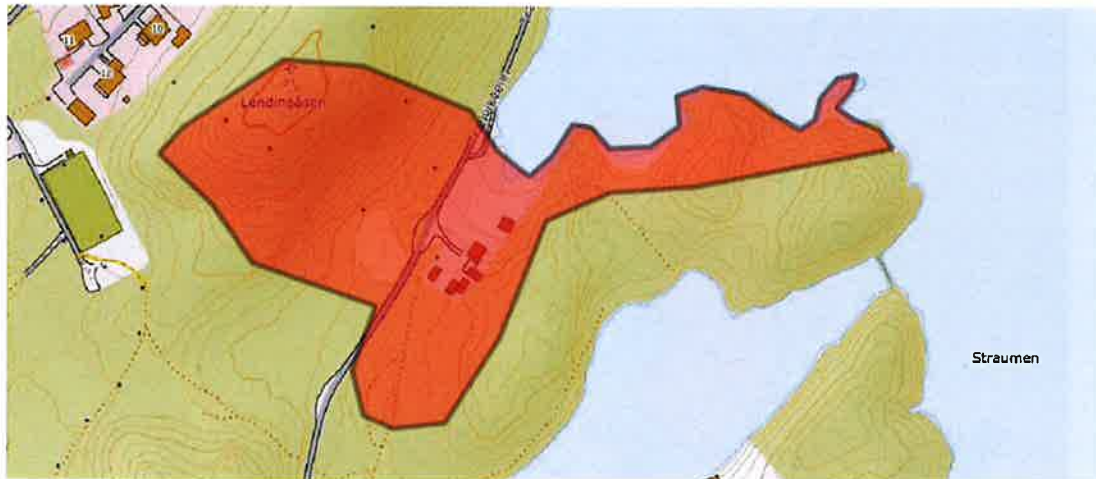
Figur 14. Kart over det undersøkte området (rød markering).

Området er relativt åpen og kulturpåvirket. Berggrunnen er kalkrik, noe som gir seg utslag i kalkkrevende planter, men ikke i et omfang som gjør dette området spesielt for regionen. Selv om vi ikke avgrenset noen naturtyper her, så er slike kalkrike strandnær åpen mark likevel viktig for biologisk mangfold og bør tas vare på.

Figur 15. Bildene viser det kalkrike kulturmarksområdet ved Lendinga, med bl.a. innslag av strandeng.

Område 8 Lendingåsen

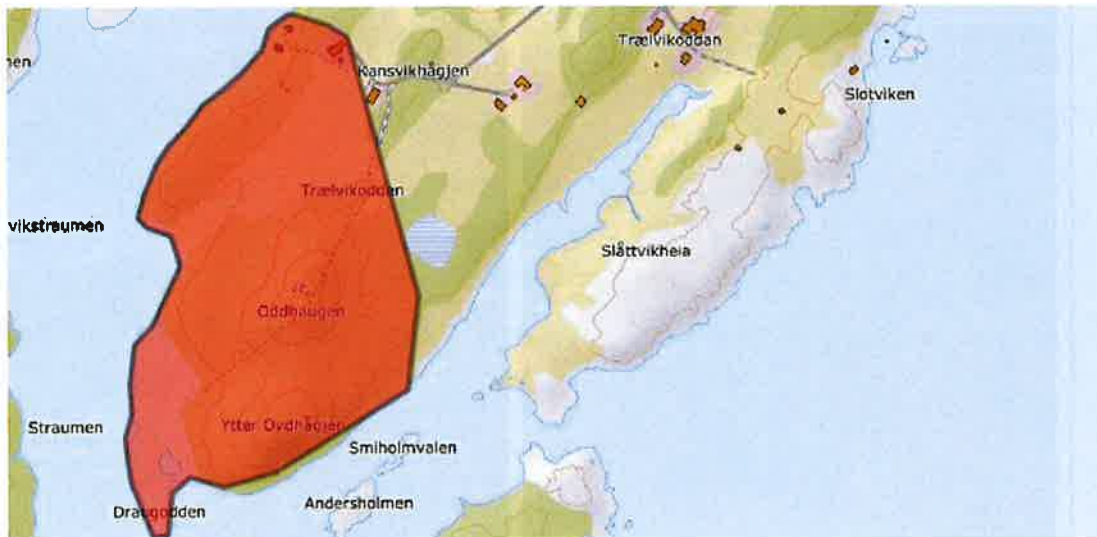
Figur 16. Kart over det undersøkte området (rød markering).

Vegetasjonen i området viser kalkrik lågurt bærlyngvegetasjon. Området er relativt grunnlendt med høyt innslag av gressarter og einer. Vegetasjonen tyder på at dette er tidligere beitemark som nå er i gjenvekstsuksesjon. Innslag av urter, blant annet kalkkrevende orkideer viser at områder her som de fleste steder ellers i Brønnøy er kalkrik. Tresjiktet viser bare vanlige boreal løvtrær, i hovedsak bjørk, rogn og gråor. I tillegg er det noe landbruksmark og strandvegetasjon, men uten verdier som tilsier avgrensning av viktige naturtyper.

Figur 17. Bildet viser vegetasjonen i området. Hyppige oppslag av liljekonvall viser at berggrunner er kalkrik.

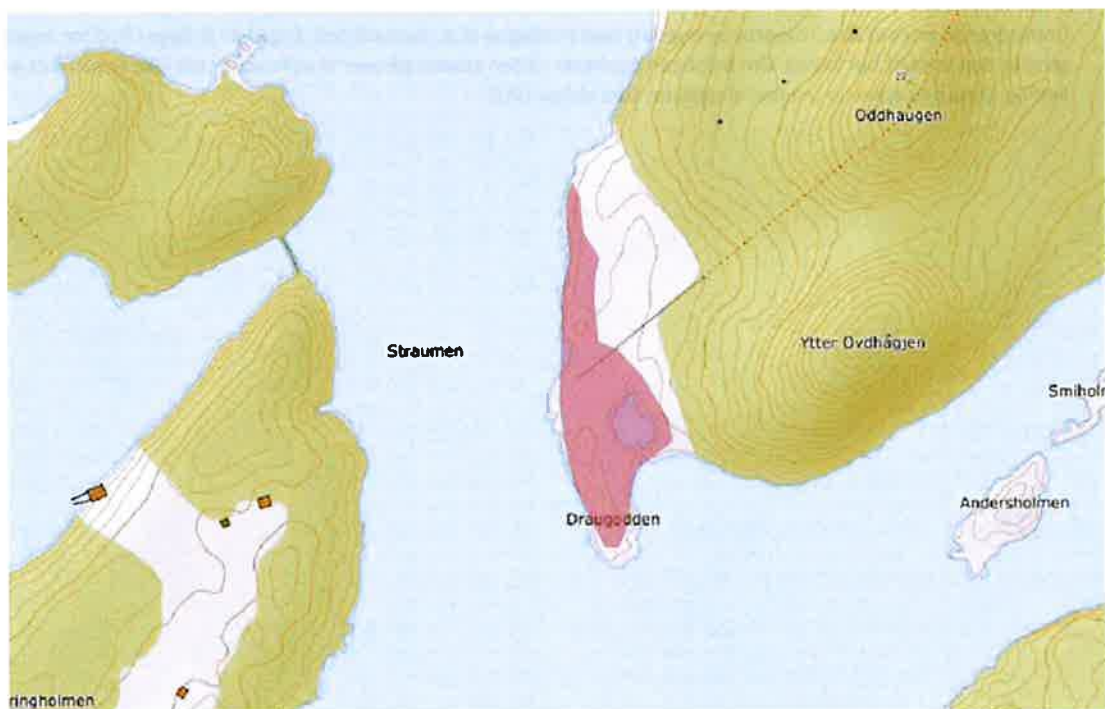
Område 9 Draugodden

Figur 18. Kart over det undersøkte området (rød markering).

Dette området ligger i et landbrukslandskap og er naturlig nok preget av det. Delvis er det bestående av oppdyrket innmark, og delvis til skogs- og strandbeiteområder. Beiteintensiteten er lav, mulig er den opphørt helt.

Området har rik berggrunn, noe som floraen bærer preg av, med arter som vårmarihånd, stortveblad, kranskonvall og liljekonvall. Det ble ikke registrert rødlistede arter. Strandengområdene virker ikke å ha blitt beitet på en stund. Seminaturlig strandeng er en rødlistet naturtype (sårbar-VU), og denne ble avgrenset som en viktig naturtype med verdi C.

Figur 19. Kartet viser avgrensningen av den viktige naturtypen seminaturlig strandeng.

Figur 20. Bildene viser noe av den avgrensede strandengen.

Dominerende arter er bl.a. rosenrot og mjøddurt med innslag av bl.a. vårmarihånd. Enga bør få ligge i fred for inngrep, samt at den fortsatt bør beites. Om beitingen opphører vil den gradvis gå over til strandeng som ikke er påvirket av beiting. Også den typen er imidlertid rødlistet som sårbar (VU).